

Πρεβεζάνικα Χρονικά

Αρ. 25

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ, 25 (1991)

Το νεοελληνικό επώνυμο στην Ήπειρο

Βασίλης Μάργαρης

doi: [10.12681/prch.36900](https://doi.org/10.12681/prch.36900)

Copyright © 2024, Βασίλης Μάργαρης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Μάργαρης Β. (2024). Το νεοελληνικό επώνυμο στην Ήπειρο. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, (25), 99–109.
<https://doi.org/10.12681/prch.36900>

Το νεοελληνικό επώνυμο στην Ήπειρο

του Β. Μάργαρη

Ο χαρακτηρισμός (με την ευρύτερη χρήση και σκοπιμότητά του) είναι η βασική πηγή του επωνύμου. Η ροπή του ανθρώπου να κρίνει το συνάνθρωπό του, προσδίδοντας του γνωρίσματα, που του ταιριάζουν, κι η ανάγκη της διαφοροποίησής μας για ουσιαστικούς (δηλ. σχέσιν έχοντες με τον εσωτερικό μας κόσμο) μα και πρακτικούς λόγους μες στο κοινωνικό σύνολο, συνετέλεσαν περισσότερο από κάθε άλλο στη δημιουργία, κατά τους μεσαιωνικούς χρόνους, του επωνύμου. Το τελευταίο, πράγματι, τούτο - η διαφοροποίηση - καθώς εκ των πραγμάτων και των αντικειμενικών συνθηκών στην ομάδα δεν επέζαν, σαν σχετικός παράγοντας και μάλιστα σαν ο σπουδαιότερος επί του προκειμένου όρος, πάντοτε επιτακτικά στο πλαίσιο του επιθέτου, εμπόδιζε τη δημιουργία του στην αρχαιότητα, που γνώριζε μόνο τα πατρωνύμια και τις προσωπωνυμίες. (1) Φυσικά και τούτα, όπως και τα οικογενειακά ονόματα, στις ίδιες παραπάνω συγκεκριμένες αιτίες θεμελιώνουν το ξεκίνημά τους. Αργότερα όμως, με τη διόγκωση των πόλεων, τις περισσότερες πολύπλοκες σχέσεις και τη μεγαλύτερη κινητικότητα των πληθυσμών, επιτακτική προβάλλει ανάγκη δημιουργίας του επωνύμου. Ο βυζαντινός κόσμος είναι αυτός, που θεμελιώνει, έτσι, στη χώρα μας τη χρήση του. (2) Στη συνέχεια κι ως τα χρόνια μας το οικογενειακό όνομα εδραϊώνεται στέρεα σαν σημαίνον μέγεθος, πολλαπλά χρήσιμη πολιτισμική κατάκτηση και πολύπλευρα εξειαζόμενο επιστημονικά. Οι περιοχές, φυσικά, που περισσότερο απ' όλες τις άλλες βγήκαν κερδισμένες απ' την έρευνά τους στο χώρο του επωνύμου είναι της γλωσσολογίας και της λαογραφίας. (3) Πράγματι, από σκοπιάς, καταρχήν γλωσσολογικής, η συστηματική ένσκηψή μας πάνω στο τελευταίο, μας προσφέρει σημαντικούς κι υπολογίσιμους καρπούς. Πουθενά αλλού, θαρ-

(1) Βλ. Ν.Π. Ανδριώτης, Μορφολογία των νεοελληνικών επωνύμων, "Αντιχάρισμα", Θεσσαλονίκη, 1946, σ. 202. Δ. Β. Οικονομίδη, όνομα και ονοματοθεσία εκ της δοξασίας του Ελληνικού λαού, "Λαογραφία", Τ.Κ., 1962, σ. 511, υποσ. 1.

(2) Βλ. Φ.Κουκουλέ, Θεσσαλονίκης Ευσταθίου τα Λαογραφικά, τ.Β', Αθήνα 1950, σ.267

(3) Πολλά συμπεράσματα, βέβαια, μελετώντας τον όλβιο τούτο χώρο, μπορούν να βγάλουν και οι περιοχές της ψυχολογίας, της ψυχολογίας των μαζών και της ομάδος ειδικότερα (ρο-πές ισχυρές του χαρακτήρα μας, παρορμήσεις, κληρονομικές καταβολές και τάσεις, κληροδοτούμενες επίκτητα, καλλιτεχνικές κλίσεις, κ.λπ), της κοινωνιολογίας, (επαγγελματική διαστρωμάτωση, οικονομικές και εμπορικές συσχετίσεις, κ.λπ), της Γεωγραφίας, της Ιστορίας κ.ά.

ρούμε, δεν αιφνιδιαζόμαστε τόσο πολύ και τόσο συχνά, εντρυφώντας στη γλώσσα, δεν ανακαλύπτουμε τις ικανότητές της να μπορεί ν' απλώνεται με τόλμη, και πέραν του μέτρου, προς κατευθύνσεις "ταμπού" γλωσσικά κι ανορθόδοξες, αναγκάζοντας στη θέσπιση καινούργιων σχετικών κανόνων, όσον στο επίθετο.(4) Από της πλευράς τούτης, πρόκειται για έναν τομέα κυριολεκτικά χρυσοφόρο, απ' τον οποίο μέχρι τώρα μικρά δείγματα μόνο απεκομίσαμε.(5)

Σε πλείστες περιπτώσεις στο επώνυμο διασώζει λέξεις ακραιοποιημένες πλέον (ή χρησιμοποιούμενες ελάχιστα) στην καθημερινότητα.(6)

Φαινόμενα σχετιζόμενα με τη "συμπεριφορά" τη γλώσσας, "παραξενιές" κι άλλα χαρακτηριστικά της, που δε θα παρουσιάζονταν, ίσως, διαφορετικά, έρχονται, επίσης, καθώς τονίσαμε και παραπάνω, με τη δημιουργία και την πλατειά χρήση των επιθέτων, στο φως.(7) Όσον αφορά τη λαογραφία, ένας ολόκληρος κόσμος - μπο-

(4) Θέλει πράγματι, βαθειά και μακροχρόνια μελέτη, το σκοτεινό εν πολλοίς και σχεδόν άσκαφτο (σχεδόν άσκαφτο σε σχέση με το τι πραγματικά ποσότητες επιστημονικού πλούτου μπορεί ακόμη να μας δώσει) πεδίο του επιθέτου και της προσωπωνυμίας. Ένα μέγα πλήθος "άγνωστων λέξεων", πλασμένων κάτω από γλωσσολογικούς, κοινωνικούς, ψυχολογικούς όρους, που οι βάσεις και συσχετίσεις τους αξίζει να μελετηθούν με σοβαρότητα, μία πλοκή φθόγγων, γιομάτη "παραξενιές", που τόσον πολύ στη γλώσσα μόνο στην περιοχή τούτη - πιστευόμε- συμβαίνει, μας εκπλήττει και συνιστά, απόνα σημείο και πέρα, μια πραγματική terra incognita για την επιστήμη.

(5) Βασική επί του προκειμένου μελέτη είναι του Ν.Π.Ανδριώτη, Συμβολή στη μορφολογία των νεοελληνικών επωνύμων, "Επιστ. Επετηρίδα Φιλοσοφικής Σχολής Παπιστημίου Θεσσαλονίκης", τ. 6ος, 1950.

(6) Π.χ. Κονταξής, Καλαϊτζής, λέτσιος, λάνταβος, κούτσικος, κολιός, κύργιος, τσέφος, συρμακέλης, καζαντζής, τσακτιόρας, αξιούργος, σαράτσης, βρανάς, κουρτέσης, πανούσης, τούσης, σιώξιος, τσιάβος, πατσιούρας, μπύλος, σκούπρας, λιάπης, μπουκουβάλας, μπομπότας, μα-ντζίλας, τζουμανίκας, τσιούρπας, τσιότσιος, μαγκλάρας, γρίβας, τσιώμος, μπαρμπέρης, μπαλτατζής, μαγκιώρος, ντούρος, λάϊος, καγγελάρης, μαργιόλας, μπαχλάβας, σιαπλαούρας, χατζής, μπόχτης, βαγενάς, μπεζεβέγκης, νταής, πρίφτης, μπουνταλάς, κουμπλομάτης, κ.λπ.

(7) Μπορούμε π.χ. να σταθούμε στα εξής: πολλά επώνυμα σχηματίζονται παίρνοντας επιπροσθέτως ως πρώτο τους γράμμα (σύμφωνο) το ν της αιτιατικής του άρθρου τους στον ενικό και (αναλόγως με τον επόμενο - δεύτερο τώρα - φθόγγο) μετατρέποντάς το μετά σε γ, μ ή διατηρώντας το (π.χ. καραμπίνας-γκαραμπίνας, κωλέτσης-γκωλέτσης, κάσιος-γκάσιος, παλάσκας -μπαλάσκας, πέγκας-μπέγκας, πάκος-μπάκος, τούσης-ντούσης, τζουβάρας-ντζουβάρας). Συχνά μάλιστα μετατρέπουν το (πρώην) δεύτερο γράμμα τους σ σε ζ, κρατώντας συγχρόνως το επιπρόσθετο ν σαν αρχικό τους και το προηγούμενως αρχικό τους το ίδιο, ή (δίχως καθόλου επιπρόσθετο) με αμετάβλητο το αρχικό τους (π.χ. τσιούνης-ντζιούνης, τσάρης-ντζάρης, τσόκας-ντζόκας, τσιμογιάννης, τσιμογιάννης, τσουμελέκας-τζουμελέκας). Περιπτώσεις, που αξίζουν προσοχής στα δυσεξηγήτα εν πολλοίς και επομένως, ερευνητέα φαινόμενα επί του προκειμένου είναι επίσης, των παρατηρούμενων συχνά συνθετικών (περισσότερο των πρώτων συνθετικών) των επιθέτων (νταλα-, κουτρ-, ντελη-, μαντζα-, σια-, τζα-,...), των μετατροπών τους (φθογγικών ορθογραφικών τονισμού: σιώξιος (Θόδωρος), τσέφος (στέφος), βεκρής (μπεκρής), μπογιάς (μπόγκας), τζήμας-τζίμας, κοντός-κόντος) και μερικών άλλων, που πέρα από την καθαρά γλωσσολογική σκοπιά έχουν και κάποιο λαογραφικό ενδιαφέρον καθώς γίνονται απ' τον ίδιο το λαό και τις σε συναισθηματικά συχνά κίνητρα στηριζόμενες προτιμήσεις του.

ρούμε να πούμε - που σχετίζεται με τα προβλήματα και τις αναζητήσεις της - σύνθετος και σφύζων - βρίσκεται πίσω απ' τη δημιουργία των οικογενειακών ονομάτων.(8) Το ύφος και η καλλιτεχνική διάθεση ενός λαού, ο χαρακτήρας και το ήθος του εντυπώνονται ανεξίτηλα στους φθόγγους τους. Η κατευθυνόμενη κρίση μας, η κατευθυνόμενη απ' τα μίσση και τους φθόνους, τους φόβους και τη σκωπική διάθεση, οι κρυφοί μας πόθοι κι η κοινωνική μαπά, η στοργή, το μεράκι είναι απ' της σκοπιάς τούτης - της ουσιαστικής - οι εκπληκτικοί πλαστοουργοί του επιθέτου. Κλιμακώσεις κάθε είδους του πληθυσμού, ροπές και συσχετισμοί κοινωνικοί και γεωγραφικά δεδομένα συντείνουν στη δημιουργία, έτσι, μιας θαυμαστά πλούσιας στον τόπο μας ποικιλίας των οικογενειακών ονομάτων.(9) Γεωγραφικοί και ιστορικοί παράγοντες θέτουν συντωχρόνω, εξάλλου, τις βάσεις για τα τελευταία μιας κοντριτικής απόχρωσης κατά περιφέρειες. Παρουσιάζονται χαρακτηριστικά, που επικρατούν, διαφοροποιώντας τις περιοχές και προσδίδοντάς τους την - grosso modo - δική τους επί του προκειμένου φυσιογνωμία.(10)

Στην Ήπειρο, την πλέον δυσπρόσιτη περιοχή της χώρας μας, μορφολογικοί εδαφικοί όροι και η γειννίαση με ξένους λαούς και ξένες γλωσσικά ομάδες προσδιορίζουν τα εξωτερικά - κατά κύριο λόγο - χαρακτηριστικά των "βαριών", συχνά, επωνύμων της.(11) Γενικά, κυριαρχούν τα δισύλλαβα και τρισύλλαβα οικογενειακά ονόματα, οι βαριοί "δωρικοί" φθόγγοι (μπ, γκ, ντ, τσ, σγ) τα καταληκτικά σε -ας, -ης, -ου. Στοχεύοντας στον τονισμό της ποσοπικής και μη φυσιογνωμίας τους, στους ποσοπικούς τους συσχετισμούς και τις διαφοροποιήσεις τους, περιορίσαμε (σε μια κατάταξη γενική) σε δύο κατηγορίες τα επίθετα με μέτρο: (α) τη μεγάλη συχνότητά τους και (β) την βάσει συγκεκριμένων γνωρισμάτων ομαδοποίησή τους.

1. Με μέτρο τη μεγάλη συχνότητά τους

α) Πολύ συχνά συναντώμενα επώνυμα: (12)

Αθανασίου, Αναστασίου, Βασιλείου, Βλάχος, Γεωργίου, Γιώτης, Δάλλας, Διαμάντης, Δημητρίου, Δήμος, Ευαγγέλου, Ευθυμίου, Ζάτος, Θεοδώρου, Ιωάννου, Καρα-

(8) Επαγγέλματα και χρηστικά αντικείμενα, που δεν υπάρχουν πια, νοοτροπίες, συμπεριφορές, που τις πήρε ο χρόνος και πολιτισμικά στοιχεία καταγράφουν τα ονόματα και παραδίδονται, έτσι στην επιστήμη και τους επερχόμενους.

(9) Βασικές συλλογές οικογενειακών ονομάτων: Παπαχρηστοδούλου, - Οικογενειακά επώνυμα Δωδεκανήσου, "Μνήμη Μανώλη Τριανταφυλλίδη", Αθήνα 1960, σ.317-332. Π.Παπαγεωργίου, Αι Σέρραι και τα προάστεια, "Byzantinische Zeitschrift", τ.ΙΙΙ, 1894. Ι. Παννοπούλου, Θεσσαλικά ονόματα ανδρών και γυναικών από τον 16ο αι. και εξής, περιόδ. "Παρνασσός", τ. ΙΒ. Ι. Σταμνοπούλου, Βόλτες ονοματολογικές, Αθήνα 1929.

(10) Έτσι π.χ. (και για να περιοριστούμε σε πολύ γενικά χαρακτηριστικά, σχετικά με τις κατατάξεις τους) στην Κρήτη έχουμε τα επίθετα σε -άκης, στην Πελοπόννησο σε -όπουλος, στην Κεφαλονιά σε -άτος, στην Κύπρο σε -ου.

(11) Στην βόρειο, τη δυτική Ήπειρο (περιοχές γειτονικές με Αλβανία) και την Πίνδο επικρατούν τα πολυσύμφωνα, βαρύνια και σύντομα επίθετα, στην νότια ζώνη και παράλια οι πολύχρονης ιστορικές σχέσεις με την Ιταλία και τα Επτάνησα επέφεραν τους επηρεασμούς τους.

(12) "Συναντώμενα" ενν. σ' όλο (ή σχεδόν σ' όλο) τον ηπειρωτικό χώρο.

γιάννης, Κολιός, Μπέλλος, Νάτσης, Νικολάου, Ντάνης, Οικονόμου, Πανταζής, Παπαγεωργίου, Παπαδημητρίου, Παπαδόπουλος, Παπακώστας, Παπανικολάου, Παππάς, Ράπτης, Ρίζος, Σακκάς, Σταύρου, Τάτσης, Τζίμας.

β) Συχνά συναντώμενα επώνυμα:

Αγγέλης, Αλεξίου, Αναγνώστου, Αντωνίου, Αυγέρης, Βαγγέλης, Βενέτης, Γαλάνης, Γεωργάκης, Γιαννάκος, Γιαννούλης, Γκαρτζονίκας, Γούλας, Γούσιας, Γρίβας, Δήμας, Δήμου, Δράκος, Έξαρχος, Ζήκος, Ζήσης, Ζιώγας, Ζώνης, Ζώτος, Θεοκάρης, Ιωαννίδης, Καλύβας, Καραμπίνας, Κατσάνος, Κατσαούνης, Καψάλης, Κίτσιος, Κίτσος, Κοντογιάννης, Κόντος, Κοσμάς, Κωλέτσις, Κωνσταννίδης, Κωνσταντίνου, Κώστας, Κωστούλας, Κώτσις, Λαγός, Λάμπρου, Λάππας, Λιόντιος, Λούκας, Λώλης, Μάκης, Μακρής, Μάνος, Μήτσις, Μπάρμπας, Μπούκας, Νάκας, Νίκου, Νούσιας, Ντέτσικας, Παναγιώτου, Παπαβασιλείου, Παπαγιάννης, Παπαδήμας, Παπαθανασίου, Παπακρήστος, Πάσχος, Πολύζος, Σιώζος, Σπύρου, Σταμούλης, Στεργίου, Σωτηρίου, Τόλης, Τzáλλας, Τσιρώνης, Τσουμάνης, Χουλιάρας, Χρήστου, Χρόνης.

2. Με μέτρο τη βάσει συγκεκριμένων γνωρισμάτων ομαδοποίησή τους (13)

α) Εθνικά (ή προέλευσης) επώνυμα:

Αγναντίτης, Αλβανός, Αρβανίτης, Αρπινός, Αυλωνίτης, Βελιανίτης, Βενετός, Βλάχος, Βολιώτης, Βουλισιώτης, Βραβορίτης, Βραχωρίτης, Γκαλπακιώτης, Γκαργκούνης, Γκρέκος, Γραμμενιάτης, Γρεβενιώτης, Δολιανίτης, Δολιιώτης, Εγγλέζος, Εβραΐζογλου, Ζαγορίσιος, Καραγκούνης, Καστρινός, Καπινώτης, Κατσάνος, Κανιτσιώτης, Κραψίτης, Κρασιώτης, Κυπραίος, Κωστακιώτης, Λατίνος, Λέλοβας, Λελοβίτης, Λιάπης, Μαζιανίτης, Μελιγγιώτης, Μηλιώτης, Μπεράτης, Μπολωνέζος, Μυζίκος, Μυπκιώτης, Μωραΐτης, Νεοχωρίτης, Νησιώτης, Ξένος, Ξηρομερίτης, Παπιγγιώτης, Παραμυθιώτης, Παργινός, Πραμαντιώτης, Πρεβεζάνος, Ρουμελιώτης, Σαλωνίτης, Σάμιος, Σαμιώτης, Σαρακατσάνος, Σκλαβενίτης, Σκληβανίτης, Σκλουπιώτης, Σκουλικαρίτης, Σκωρτσιανίτης, Τζουμερκιώτης, Τσάμης, Τσαρκοβίστας, Τσιάμης, Χορμοβίτης, Χρυσοβιτσινός, Ψαριανός.

β) Επώνυμα ξενικά:

Αλιβέρτης (ιταλικό), Αϊβατίδης (τούρκικο), Βάνιας (αλβανικό), Βαρδάκης (τούρκικο), Βεκιάρης (τούρκικο), Βελήβασης (τούρκικο), Βεντούρας (ιταλικό), Βερτιόδουλος (ιταλικό), Βλάσης (αλβανικό), Βλιώρας (αλβανικό), Γαβριήλ (εβραϊκό), Γαβρίλας (εβραϊκό), Γαζής (τούρκικο), Γαριβάλδης (ιταλικό), Γκέκας (αλβανικό), Γρετσιστάς (σλαβικό), Δάνδολος (ιταλικό), Δεδεογλου (τούρκικο), Δεσύλλας (ιταλικό), Δερβέ-

(13) Η ομαδοποίησή τους τούτη δεν έχει, φυσικά, εξαντλητική έννοια, τόσον όσον αφορά στον αριθμό των ομάδων όσον και σε σχέση με τον αριθμό επιθέτων κάθε ομάδας. Μές στα πράγματα, βέβαια, είναι και οι πιθανότητες εσφαλμένων ερμηνειών και αντιλήψεων και η αναγκαστική προτίμηση προς λύσεις, που βαρύνουν, ίσως, πιο πολύ προς το ορθό, στη μικρή τούτη μελέτη-συλλογή. Οι κοινοτικοί κατάλογοι, οι τηλεφωνικοί και οι διασταυρούμενες προφορικές πληροφορίες ήταν οι βασικές πηγές της.

ντζας (τούρκικο), Ζαΐμης (τούρκικο), Ζάννης (γαλλικό), Ζεΐμπέκης (τούρκικο), Ζορμπάς (τούρκικο), Ζώτος (αλβανικό), Ιωνάς (εβραϊκό), Καζάνος (τούρκικο), Καζαντζής (τούρκικο), Καλαΐντζής (τούρκικο), Κανταΐφης (τούρκικο), Καπέλης (ιταλικό), Καρούσας (ιταλικό), Καρπούζης (τούρκικο), Κατής (τούρκικο), Κέφης (τούρκικο), Κεΐσογλου (τούρκικο), Κεναγιάς (τούρκικο), Κιοσές (τούρκικο), Κοτζαμπασίδης (τούρκικο), Κουμιτζής (τούρκικο), Κουμάσης (τούρκικο), Κουρσάρης (ιταλικό), Κουτρούμπας (λαπνικό), Λαυρέντζος (ιταλικό), Λέτσιος (ιταλικό), Λούτσιος (τούρκικο), Μανάβης (τούρκικο), Μαντζαρόπουλος (ιταλικό), Μαργιόλας (αλβανικό), Μαρνέλης (ιταλικό), Μεϊντάσης (τούρκικο), Μερκούρης (λαπνικό), Μιχαήλ (εβραϊκό), Μουράτης (τούρκικο), Μουσαφίρης (τούρκικο), Μούσας (λαπνικό), Μπάγιας (σλάβικο), Μπάγκας (ιταλικό), Μπάζας (ιταλικό), Μπαϊλής (τούρκικο), Μπαϊράμπας (τούρκικο), Μπακάλης (τούρκικο), Μπακίρης (τούρκικο), Μπαλάσκας (τούρκικο), Μπαλέρμπας (ιταλικό), Μπάλλος (ιταλικό), Μπαλτατζής (τούρκικο), Μπακλάβας (τούρκικο), Μπάρμπας (ιταλικό), Μπαρμπούτης (ιταλικό), Μπεζεβέγκης (τούρκικο), Μπεϊντάρης (ιταλικό), Μπεκάρης (τούρκικο), Μπεκρής (τούρκικο), Μπέλλος (ιταλικό), Μπουμπότης (ιταλικό), Μιστίλιας (ιταλικό), Μπότσαρης (ιταλικό), Μπουζούκης (τούρκικο), Μπούκουρας (αλβανικό), Μπουραζάνης (τούρκικο), Μπράτσος (ιταλικό), Ναούμης (εβραϊκό), Νταβατζής (τούρκικο), Ντάρας (ιταλικό), Ντούρος (ιταλικό), Όκκας (τούρκικο), Παρράς (τούρκικο), Πίκολης (ιταλικό), Πλιάτσικας (αλβανικό), Πράπας (αλβανικό), Πρίφτης (αλβανικό), Ρεβάνογλου (τούρκικο), Σαγανάς (τούρκικο), Σαλβαράς (τούρκικο), Σαμουήλης (εβραϊκό), Σαχίνης (τούρκικο), Σελάχογλου (τούρκικο), Σκαριώτης (εβραϊκό), Σκλαβενίτης (σλάβικο), Σκουτέρης (λαπνικό), Σκρίμπας (λαπνικό), Σουβλής (λαπνικό), Σπαής (τούρκικο), Σπίνουλας (ιταλικό), Συγκούνας (αλβανικό), Τζάρας (τούρκικο), Τζερεμές (τούρκικο), Τζουμπές (τούρκικο), Τραχανάς (τούρκικο), Τσακίρης (τούρκικο), Τσάμης (τούρκικο), Τσάμπας (τούρκικο), Τσανάκας (τούρκικο), Τσανακτοής (τούρκικο), Τσαντίλας (σλάβικο), Τσαούσης (τούρκικο), Τσαπάρης (ιταλικό), Τσεκούρας (τούρκικο), Τσελεπίδης (τούρκικο), Τσελίκης (τούρκικο), Τσέντσερης (τούρκικο), Τσιγγέλης (τούρκικο), Τσομπάνος (τούρκικο), Τσουβάλης (τούρκικο), Τσουκάλης (ιταλικό), Τσουκάνης (σλάβικο), Τσούκας (ιταλικό), Τσούπης (αλβανικό), Τσούπρας (αλβανικό), Τσοχανιάρης (τούρκικο), Φαμπιάνος (ιταλικό), Φάντης (ιταλικό), Φατούρος (ιταλικό), Φλώρος (αλβανικό), Χαλβατζής (τούρκικο), Χαλιμάς (τούρκικο), Χαντζάρας (τούρκικο), Χατζάρας (τούρκικο), Χατζής (τούρκικο).

γ) Επώνυμα δηλωτικά επαγγέλματος ή αξιώματος:

Αλευράς, Αναγνώστης, Ανυφαντής, Απέργης, Αρχιμανδρίτης, Βαγενάς, Βακάλης, Βαρβέρης, Βαφιάς, Βεζύρης, Βογιατζής, Βρανάς, Γαζής, Γαλατάς, Γελαδάρης, Γερακάρης, Γιδάρης, Γκιζάς, Γούμενος, Γραμμαπικός, Δασκάλας, Δασκαλόπουλος, Δάσκαλος, Δεσπότης, Δούκας, Έξαρχος, Εργάτης, Εργολάβος, Ζαΐμης, Ζαχαριτζής, Ζορμπάς, Ζωγράφος, Ηγούμενου, Θεολόγος, Ιατρού, Καγγελάρης, Καζαντζής, Καίσαρης, Καλαΐντζής, Καλαντζής, Καλόγηρος, Καλογήρου, Κάλφας, Καμηλιέρης, Καραβοκύρης, Κατής, Καπετάνος, Κεχαγιάς, Κλωστάς, Κονταξής, Κοσκινάς, Κοτζαμπασίδης, Κουρσάρης, Κουρτέσης, Κριθαράς, Κτίστης, Λαδάς, Λαΐνός, Λαχανάς, Λογοθέτης, Μαραγκός, Μαΐργιώτης, Μάμμος, Μαστοράκης, Μάστορας, Μελάς, Μοναχός, Μούτσος, Μουσελίμης, Μπακάλης, Μπάτσος, Μπέης, Μυλωνάς, Νταβατζής, Νταής, Νυφαντόπουλος, Παπουτσιής, Παππας, Πασσιάς, Πεταλάς, Πνευματικός,

Πριμικήρης, Προβατάς, Πρωτόγερος, Πρωτόπαππας, Πρωτοσύγγελος, Ράπτης, Ραφτέλης, Ρηγανάς, Ρήγας, Ροκάς, Σαγανάς, Σακκάς, Σαμαράς, Σαμαριτζής, Σιδεράς, Σιδηράς, Σιδηρουργός, Σιπαράς, Σκαλιστής, Σκαφιδάς, Σκουφιάς, Σπαής, Σιρουγγάρης, Σύγγελος, Συρμακέσης, Τομαράς, Τράμπας, Τσαγγάρης, Τσαούσης, Τσουμπάνος, Τσοχαντάρης, Τυρολόγος, Υφαντής, Χασάπης, Χατζνεργάτης, Χατζής, Χρυσικός, Χρυσωτής, Ψαθάς, Ψαρράς, Ψωμάς.

δ) Επώνυμα δηλωτικά σωματικών γνωρισμάτων:

Αράπος, Ασημομύτης, Ασπρούδης, Γαλανός, Γκαβογιάννης, Γκαμήλης, Γκολωμύτης, Γκοντζιάς, Γκοντός, Γκουντούλης, Γρούμπας, Καμμένος, Καμπούρης, Καραμουστάκης, Κασίδης, Κατσαρός, Κεφάλας, Κηρομύτης Κλεισινάρης, Κοντονίκας, Κοντός, Κοντούλας, Κουντούλης, Κουλοκέρης, Κουμπλομάτης, Κουτσιαύτης, Κούτσικος, Κουτσοθανάσης, Κουτσοτόλης, Κουτσός, Κουφός, Κουφούλης, Λάιος, Λασιόδης, Λιανός, Λεβέντης, Μαγκλάρας, Μακρής, Μακρίδης, Μακρυπόδης, Μάτης, Ματσούλης, Μαυράκης, Μαυρογόνατος, Μαυροδόντης, Μαυροκέφαλος, Μαυρομάτης, Μαυρωνάς, Μέγας, Μικρούλης, Μουγκός, Μουστάκας, Μουστακλής, Μούτος, Μπλέτσας, Μπούκλας, Νάνος, Πατσούρας, Παχής, Παχίδης, Πίκολης, Πλατής, Περδικομάτης, Σαλταπίδας, Σάλτας, Σβέρκος, Σγουρός, Σιόντας, Σπανός, Τσαλαπάτης, Τσιότσιος, Τσίμπλης, Τσίτσιος, Υψηλός, Φαγογένης, Χαψιάς, Χονδρόπουλος, Χόνδρος.

ε) Επώνυμα δηλωτικά χαρακτηριστικών καταστάσεων του ατόμου:

Αξιούργος, Βεκρής, Κουρεμένος, Λέτσιος, Λέτσιος, Λιάπης, Λίγδας, Λούσης, Μπαλωμένος, Μπεκρής, Ρέμπελης, Σχισημένος.

στ) Επώνυμα ψυχοπνευματικών χαρακτηριστικών:

Αγαθός, Ακριβός, Βαρβάτης, Γκάφας, Γκιζέρης, Γλυκός, Γρατσούνας, Ζαβογιάννης, Κάκος, Καλούδης, Καλοκέρης, Καλησώρας, Καπρίτσιος, Κέφης, Κολομπούρδας, Κολτσιάδας, Κουμάσης, Κουσούρης, Λάνταβος, Λυγούρας, Λυπημένος, Λυκούδης, Μάγκας, Μαγγιώρος, Μακάριος, Μαλακός, Μαλιάκας, Μαργιόλας, Μουρμούρης, Μπανταλούκας, Μπακλάβας, Μπεζεβέγκης, Μπέσας, Ντούρας, Παλαβός, Πεξομάτης, Περπερίδης, Πλιάτσικας, Προκόπης, Σαΐνης, Σιαπέρας, Σκαρώνης, Σφήκας, Τζιώρας, Τζώρας, Τραγουδάρας, Τσιγκούνης, Φίλος, Χαϊδεμένος, Χαλάστρας, Χαμπλωμάτης, Ψευδής, Ψόφιος.

ζ) Επώνυμα δηλωτικά δέντρων, φυτών & συγγενικών καταστάσεων

Αηδόνης, Αμάραντος, Αρκουδέας, Βάνιας, Βασιλικός, Βόιδαρος, Βότανος, Βουβάλης, Γάτας, Γιαλιάνδρας, Γαρουφαλιάς, Γάτσιος, Γελαδάρης, Γράβος, Γρούνας, Δάφνος, Δενδρινός, Δράκος, Ζαρκάδας, Ζυγούρης, Ιασεμίδης, Καλαμάκης, Καλαμπόκας, Καμιλιέρης, Κανέλος, Καραβίδας, Καρδάμης, Καρύδης, Καρυδιάς, Καστανάρας, Κατσιάκας, Κατσικογιώργος, Κληματιάς, Κόκορος, Κολοκύθας, Κόρακας, Κορομπλιάς, Κορομπλιάς, Κοσσούφης, Κοτούλας, Κούκος, Κουνάβος, Κουνέλιας, Κουνούπης, Κράνος, Κρεμμύδας, Κρομμύδας, Λαγοπάτης, Λαγός, Λεμόνιας, Λεοντάρης, Λουλούδης, Λεύκας, Λυκογιώργος, Λύκος, Μαρούλης, Μάστακας, Μελισσόβας, Μέρμηγκας, Μόσχος, Μοσχούλης, Μουμούδης, Μπάμιας, Παγώνης, Παπαρού-

νης, Παπαρούνας, Πεπόνης, Περδίκης, Περιστέρης, Πιπεριάς, Πουρνάρας, Πράσος, Προβατάς, Ρεβύθης, Ρηγανάς, Ρόμπολας, Σιταράς, Σκαμνέλης, Σκόρδος, Σπουργίτης, Σιάρας, Σιαρίδας, Σταφύλιας, Τριαντάφυλλος, Τριφύλλης, Τσάκαλος, Τσακαλώτος, Τσικνιάς, Φάβας, Φασούλης, Φασιανός, Φλώρος, Χόρτης.

η) Επώνυμα δηλωτικάπραγμάτων και αντικειμένων:

Βαζάκας, Βαρέλης, Βέργος, Βίτσας, Βλάρας, Γελέκης, Γιαταγάνας, Γούδας, Δρεπανάς, Ζαχάρης, Καζάνης, Κακκαβάς, Καλυβιώτης, Καλτσής, Καμαρούλας, Κανδύλης, Κάπαρος, Καρβέλας, Καρβούνης, Κασσάρης, Κατσιούλας, Κατσούλης, Κεραμίδας, Κλάρας, Κλείτσας, Κονδύλης, Κορδώνης, Κουβάρας, Κουρέλης, Κόφας, Λάπας, Λιναράς, Λύτρας, Μανίκας, Μαντιζίλας, Μασούρας, Μαστραπάς, Ματσούκας, Μαχαίρας, Μούκας, Μιτάλλας, Μπομπότης, Μπουκουβάλας, Νιρούβας, Παγούρας, Παγωτός, Πανής, Πατούνης, Πατσιάς, Πετάλης, Πελεκούδας, Σακούλης, Σέλας, Σκουτέλας, Σκουφής, Σκούπρας, Σουραύλιας, Στουρνάρας, Συγκούνας, Τζουμανίκας, Τραχανάς, Τρικός, Τσακμάκης, Τσεκούρας, Τσιγγέρης, Φλούδας, Φυσέκης, Χαλικιάς, Χαντζάρας, Χουλιάρας, Ψαθάς, Ψαλλίδας.

θ) Επώνυμα δηλούντα σχέσεις γύρω από την οικογένεια:

Βάγιας, Γείτονας, Γενιάς, Γεροκόμος, Γιόκας, Δούλης, Κουμπάρος, Κουτσούβελας (14), Μουσαφίρης, Μπάρμπας, Μπεκάρης, Μιτεκιάρης, Μπέμπης, Μπόλος (14), Μπούλης, Νικάρης, Ορφανός, Πατέρας, Πατσούρας (14), Παππούς, Συμπέθερος, Τσιούπρας, Φίλος, Χήρας.

1) Μητρωνυμικά επώνυμα:

Αθανασούλας, Αρτέμης, Βάγιας, Βαΐτσης, Βαρβάρας, Βασιάς, Βασιούλας, Βλάκας, Βραχνούλας, Γαλαζούλας, Γεωργίνας, Γεωργούλας, Γιαννάκοβας, Γιάννενας, Γιαννούλας, Γιωτίτσας, Γούλας, Δασκάλας, Δημητρούλας, Δημούλας, Δούλης, Ευαγγελής, Ζώνης, Κατερίνης, Κατέρος, Κοντιούλας, Κούλας, Κούκλας, Κρυστάλλης, Κυράτσης, Κωνσταντιούλας, Κωστούλας, Λάμπρης, Λένης, Λώλας, Μάνθας, Μαργιόλας, Μάρος, Νασούλας, Νίτσας, Νούλας, Παπαδιάς, Ρήνας, Ρίνης, Σιούλας, Σόφης, Σταυρούλας, Τασιάς, Τασιούλας, Τσούπρας, Χάϊδος, Χήρας.

ια) Πατρωνυμικά επώνυμα:

Αδαμαντίου, Αλεξίου, Αναγνώστου, Ανδρέου, Αντωνίου, Αποστόλου, Βασιλείου, Γεωργίου, Γρηγορίου, Δασκάλου, Δημητρίου, Δήμου, Εξάρκου, Ευαγγέλου, Ευθυμίου, Θεοδώρου, Ζαφειρίου, Ιωάννου, Καλογήρου, Καραπέτρου, Κωνσταντίνου, Λάμπρου, Μάρκου, Νικολάου, Νίκου, Παναγιώτου, Πάνου, Παπαπέτρου, Παύλου, Σπύρου, Σταύρου, Στεργίου, Στεφάνου, Στέφου, Σωτηρίου, Χρήστου.

ιβ) Επώνυμα δηλούντα βαπτιστικά: (15)

Αγγελάκης, Αδάμος, Αθανασάκης, Αλέξης, Αναγνώστης, Ανδρέας, Αντύπας, Αντωνάκης, Αργύρης, Αρτέμης, Βαγγέλης, Βασίλας, Βάπιος, Βάσος, Γαβρίλας,

(14) Προσωπωνυμια αβάπτιστου.

(15) Πολλά απ'τα επώνυμα τούτα είναι & πατρωνυμικά π.χ. Γάκης (ο Κώστας Γάκης -ο Κώστας του Γάκη), Μήτσιος (ο Χρήστος Μήτσιος - ο Χρήστος του Μήτσιου) κ.λπ.

Γάκης, Γεωργάκης, Γιαννακός, Γιάννης, Γιάννος, Γιαννούλης, Γιαννούτσος, Γιώτης, Γκόλας, (Νικόλης- Νκόλας από αιπαπκή), Γόρης (Γρηγόρης), Γούσης (Γιωργούσης), Γώγος (Γιώργος), Δήμος, Διαμάντης, Διονύσης, Ζαφείρης, Ζάχος (Ζαχαρίας), Ζήσης, Θανάσης, Θάνος, Θεοδόσης, Θεοδωρής, Θωμάς, Κίτσιος (Χρήστος), Κολιός (Νικολιός), Κοσμάς, Κύργιος (Κυργιάκος), Κωνσταντάκης, Κωνσταντής, Κωστάκης, Κώστας, Κώτσιος, Λάζος, Λάμπρος, Λέκας (Αλέκος), Λιάκος, (Λίας), Μάκης, Μανώλης, Μήτσιος, Μιχάλης, Νάσης (Θανάσης), Νάσιος, Νάστος (Αναστάσης), Νικολής, Νίκος, Νάκης (Κωσταντάκης, Τάκης από αιπαπκή), Ντάσιος, (Τάσιος από αι/κή), Ντίνος, Οδυσσέας, Παναγής, Πάνος, Σιδέρης (Ισιδώρας), Σίμος (Γεράσιμος), Σιώζος (Θόδωρος), Σπύρος, Στάθης, Στάμος (Σταμάτης), Στέργιος, Στρατής, Στράτος, Συνέσιος, Τάσης (Αναστάσης), Τάσος, Τέλης, Τζώρτζης, Τόδευλος (Χριστόδουλος), Τόλης (Αποστόλης), Τόλιας, Τούσης (Δημήτρης), Τσάβος (Σταύρος), Τσέφος (Στέφος) Τσιώμος (Θωμάς), Φίλιππος, Φώτος, Χαρίσης, Χρηστάκης, Χρόνης, Χρύσης.

1γ) Επώνυμα της ίδιας ρίζας:

Αγγελλάκης, Αγγελής, Αγγελίδης, Αγγελομένος, Αγγελόπουλος, 'Αγγελος, Αλεξάκης, Αλέξης, Αλεξιάδης, Αλεξίου, Αλεξόπουλος, Αλεξανδρής, Αλεξανδρίδης, Αλεξανδρόπουλος, Αλεξάνδρου- Ανδρεάδης, Ανδρεάδης, Ανδρέας, Ανδρεόπουλος, Ανδρέου, Ανδρικός, Ανδρίτσος, Ανδρούτσος, Ανδρώνης, Βασιλάκης, Βασίλας, Βασιλειάδης, Βασιλείου, Βασιλίκας, Βασιλικός, Βάσιος, Βασιούλας, Βάσος, Βασοστάθης, Βάσσης, Βάσος, Γεράκος, Γεράσης, Γερασιμίδης, Γερόλυμος, Γερομήτσος, Γέροντας, Γέρος, Γεωργάκης, Γεωργαλής, Γεωργάνος, Γεωργαντζής, Γεωργάρας, Γεώργιος, Γεωργάτης, Γεωγρατσέλης, Γεωγρατσέλος, Γεωργιάδης, Γεωργίου, Γεωργίτσης, Γεωργογιάννης, Γεωργοδήμος, Γεωργοκίτσος, Γεωργολάμπρος, Γεωργονίκος, Γεωργόπουλος, Γεωργούλας, Γεωργούλης, Γιανακάς, Γιαννάκης, Γιαννάκοβας, Γιαννάκος, Γιαννακούλας, Γιαννακούλης, Γιαννέλας, Γιαννέλος, Γιάννενας, Γιαννέτας, Γαινηκώστας, Γιαννής, Γιαννίτσος, Γιαννόγλου, Γιαννόπουλος, Γιάννος, Γιαννούλας, Γιαννούλης, Γιαννούσης, Γιαννούτσος, Δημάκας, Δημάκης, Δημακόπουλος, Δημάκος, Δημάρης, Δήμας, Δημητράκης, Δημητράκος, Δημητριάδης, Δημητρίου, Δημοκολιός, Δημολιάτης, Δημολίκας, Δημολίτσας, Δημόπουλος, Δήμος, Δημοσιάτης, Δημούλας, Ζαχαράκης, Ζαχαρέας, Ζαχαρέλος, Ζαχάρης, Ζαχαριάδης, Ζαχαριάς, Ζαχαρόπουλος, Ζάχαρος, Ζαχαρέζης, Ζάχος, Καραβασίλης, Καραβάτσος, Καραγεώργος, Καραγιάννης, Καραγκούνης, Καραδήμας, Καραθάνος, Καρακίτσος, Καρακώστας, Καραμάνης, Καραμέτσος, Καραμήτσος, Καραμούτσος, Καραμπάλης, Καραμπας, Καραμπίκας, Καραμπίνας, Καραμπίνης, Καραμπούλας, Καρανάτης, Καραντζάς, Καραούσος, Καρασάββας, Κορατζένης, Καρατσιώλης, Καρακάλιος, Καραχρήστος, Κοντέλλας, Κοντέλλης, Κοντής, Κοντογεώργος, Κοντογιώργος, Κοντοδήμας, Κοντοδήμος, Κοντοζήσης, Κοντομάτης, Κοντονάσιος, Κοντόνης, Κοντονίκας, Κοντοπάνος, Κοντορίνης, Κοντός, Κοντοσάκος, Κοντοσιάνος, Κοντοστέργιος, Κοντοστόλης, Κοντοσώζιος, Κοντούλας, Κοντούλης, Κοντούρας, Κοντούρης, Κούτρας, Κούτρης, Κούτρος, Κοντρομπίνας, Κούτρουλος, Κουτρομάνης, Κουτρούμπας, Κουτρομπέλης, Κουτρομπέλος, Κουτρομπίνας, Κουτσαβέλης, Κουτσαϊδης, Κουτσαμάνης, Κουτσαύτης, Κουτσάφτης Κουτσής, Κουτσιάς, Κουτσιδης, Κούτσικος, Κουσίνας, Κουτσιουρούμπας, Κουτσογιάννης, Κουτσοδήμας, Κουτσοθα-

νάσης, Κουτσομήρας, Κουτσομήτης, Κουτσός, Κουτσοσπύρος, Κουτσοχρήστος, Κουτσουβέλας, Κουτσούκαλης, Κουτσούκης, Κουτσούκος, Κουτσούμπας, Κουτσουρίδας, Κυράννας, Κυράτσος, Κυργιαζής, Κυργακάτης, Κυργάκης, Κυρμάννης, Κυργιάννης, Κύργιος, Κυργώτας, Κυριακάκος, Κυριάκης, Κυριακίδης, Κυριάκος, Κυριακόπουλος, Κυριζάκης, Κυρίμης, Κυριρκιρίδης, Κύρλας, Κυρλιγκίτσος, Κυρμιλιτζόγλου, Κωνσταντάκης, Κωντάκης, Κωνσταντινίδης, Κωνσταντίνου, Κωσταβασίλης, Κωσταντάκης, Κωσταπάνος, Κωσταράς, Κωσταρέλης, Κωσταρής, Κωστέας, Κωστής, Κωστουλάκης, Κωστούλας, Κωστούλης, Κωστούσης, Λάμπης, Λαμπράλης, Λαμπρακούλης, Λάμπρης, Λαμπριανίδης, Λαμπρίδης, Λαμπρόπουλος, Λάμπρος, Λάμπρου, Λαμπρούσης, Μαντζαβίνος, Μαντζάνος, Μαντζάρης, Μαντζαρόπουλος, Μαντζαρτζής, Μαντζήλας, Μαντζίκας, Μαντζίλας, Μάντζιος, Μαντζιούκας, Μαντζιούρας, Μαντζομελέκης, Μάντζος, Μαντζούκης, Μαντζούρης, Μαντζούτσος, Μπιδραντζας, Μήτης, Μπιδρογεώργος, Μπιδρογιάννης, Μπιδροκόστας, Μπιδροκάτσος, Μπιδρόπουλος, Μπιδροπάνος, Μπιδροτόλης, Μήτρου, Μπιδροχρήστος, Μπιδροχρόνης, Μπιδροάκης, Μπιδροάκος, Μπιδροάρας, Μπιδροάελος, Μήτσος, Μπιδροακούλης, Μπιδροιάνης, Μπιδρομάρης, Μήτσιοι, Μπιδροούρης, Μπιδροιώνης, Μήτσογλου, Μπιδρογιάννης, Μπιδροκάλης, Μπιδροκάς, Μπιδροπέτρος, Μπιδροπούλος, Μήτσος, Μήτσου, Μπιδροούλης, Μπιδροούρης, Μπιδρώνης, Μπακαγιάννης, Μπακάλης, Μπακαλούμης, Μπακανιάρης, Μπακάρας, Μπάκας, Μπακατσέλος, Μπακατσούλας, Μπακογιάννης, Μπακόλας, Μπακολέας, Μπακόπουλος, Μπάκος, Μπακούλας, Μπακούλης, Μπουραζάνης, Μπουραντιάς, Μπούρας, Μπουρατζής, Μπουργιάννης, Μπούργος, Μπουρδούκης, Μπουρής, Μπουρίκας, Μπουρνάκος, Μπουραγιάννης, Μπούρος, Νικάκης, Νίκας, Νικοβόπουλος, Νικολαΐδης, Νικολακάκης, Νικολάρας, Νικολάτος, Νικολέτας, Νικολής, Νικολόπουλος, Νικολός, Νικολούλος, Νικόπουλος, Νίκος, Νίκου, Νταλαγεώργος, Νταλαγιάννης, Νταλαγιώργος, Νταλάκας, Νταλάκος, Νταλαμάγκας, Νταλαμπάκος, Νταλαμπίρας, Νταλασούτης, Νταλαπέρας, Ντάλας, Ντάλλας, Παναβέλης, Παναγής, Παναγιωτίδης, Παναγιωτόπουλος, Παναγιωτούρος, Παναγόπουλος, Πανάγος, Πανάκης, Πανακούλιας, Πανάτσος, Πανατσιάς, Πανής, Πάνου, Πανούλας, Πανούσης, Πανούτσος, Παπαβαγγέλης, Παπαβρανούσης, Παπαγγέλης, Παπαγεωργάκης, Παπαγιώτης, Παπαδήμας, Παπαδιάς, Παπαδιώτης, Παπαευθυμίου, Παπαζαχαρής, Παπαζήσης, Παπαζογλου, Παπαζώνης, Παπαπλάς, Παπακίτσος, Παπακοσμάς, Παπακώστας, Παπαλάμπρης, Παπαλέξης, Παπανίκας, Παπαντζίκος, Παπαπάνος, Παπαπαρής, Παπαρίζος, Παπαρούνης, Παπαφώτης, Παπαχρήστος, Παπαπαύλος, Παπαπέτρου, Παπαστέφος, Παπατόλης, Παπαφωτίκας, Σπυράκης, Σπυράκος, Σπυρέλης, Σπυρίδης, Σπυριδόπουλος, Σπυρογιώτης, Σπυρούλης, Σταματάκης, Σταμάτης, Σταμαπάδης, Σταματίου, Σταματόπουλος, Σταμέλος, Στάμος, Σταμουλάκης, Σταμούλης, Σταυραγγέλης, Σταύρακας, Σταυράκης, Σταυράτης, Σταυριανάκης, Σταφίδας, Σταυρίδης, Σταυρινάδης, Σταυροδήμος, Σταυρόπουλος, Σταυρούλας, Σταυρούλης, Φωτάκης, Φωτεινός, Φωτέσιος, Φώτης, Φωπάδης, Φωτίκας, Φωτίου, Φώτογλου, Φωτονιατής, Φώτος, Φώτιου, Χριστάκης, Χριστιάς, Χριστίδης, Χριστογιώργος, Χριστογιώργης, Χριστογιώτης, Χρήστου, Χριστάκης, Χριστάκος, Χριστέας, Χριστιανός, Χρισπιάς, Χριστοβασίλης, Χριστογιάννης, Χριστογιώργος, Χριστογλου, Χριστοδουλίδης, Χρήστου, Χριστουλάκης.

ιδ) Επώνυμα δηλούντα μεγέθυνση ή υποκορισμό:

Αλβαντάκης, Ασπρογέρακας, Βαζάκας, Βάκαρος, Βαράκης, Βασιάκος, Βασιλίκας,

Βασιούλας, Βλαδίκας, Βραζέλης, Βραζιτούλης, Βραχνούλας, Γάκης, Γεράκος, Γερασούλης, Γεωργάρας, Γιακοβάκης, Γιαννάκος, Γιαννούλης, Γιωτίσας, Γκαρτζονίκας, Γκορίτσας, Δημαλίκας, Δημολίτσας, Δημούλας, Δραγατάκης, Ζαχαράκης, Ζάχαρος, Κάπαρος, Καπούλας, Κακαβούλης, Κατσούλης, Καψούλας, Κιτσαράς, Κοκκινέλης, Κολιάκης, Κομπούλης, Κοντούλας, Κοσοβίτσας, Κουρέλης, Κουτρομπέλης, Κουφάλης, Κυριάκης, Κυρούλης, Κωνσταντούλας, Κωστούλας, Λαμπράκης, Λιολιάκης, Μαγκλάρας, Μазαράκος, Μπισάρας, Μικρούλης, Μπακούλης, Μπασαράς, Μπισδούλης, Μπριασούλης, Νασιούλας, Ναστούλης, Νικολάρας, Παντούλας, Παντούλης, Πίτσαρος, Ρουσάκης, Σιαφάκας, Σκοπούλης, Σκουλίκας, Σουρέλης, Σπαθάκης, Σπυρέλης, Σπυρούλης, Σταύρακας, Σταυρούλας, Σταχούλης, Τζοβάρας, Τραγουδάρας, Τσακανίκας, Τσαμπαλίκας, Τσαντούλης, Φονταράς, Φραγκούλης, Χριστογιωργούλας.

ιε) Επώνυμα ξενικών καταλήξεων:

Βαλαούρας (λατινική), Βεντούρας (λατινική), Βερύκιος (λατινική), Βογατζής (τούρκικη), Βρατισίτσας (ιταλική), Βραχνούλας (λατινική), Γεωργαλής (τούρκικη), Γιαννάκοβας (σλάβικη), Γκλίναβος (σλάβικη), Γκουτζούλας (λατινική), Γκόνταβος (σλάβικη), Γκορίτσας (σλάβικη), Γρετισίτσας (ιταλική), Δελακούρας (λατινική), Δεληκούρας (λατινική), Δεμίτσας (σλάβικη), Δοσούλας (λατινική), Δημολίτσας (σλαβική), Ζαρκαλής (τούρκικη), Ζαχαρτζής (λατινική), Ζώγκαρης (λατινική), Καλατζής (τούρκικη), Καλπακούλας (λατινική), Καμαρούλας (λατινική), Καντούρας (λατινική), Καούρας (λατινική), Κατσανούλας (λατινική), Κάτσαρης (λατινική), Κατσιούλας (λατινική), Καψούλας (λατινική), Κεραμάρης (λατινική), Κερκελές (τούρκικη), Κλεισούρας (λατινική), Κλειτσινάρης (λατινική), Κλοντζάρης (λατινική), Κονιδάρης (λατινική), Κοντούλας (λατινική), Κοσοβίτσας (σλάβικη), Κούμιτζής (τούρκικη), Κουμπούρας (λατινική), Λάνταβος (σλάβικη), Λιοπάρης (λατινική), Λυγούρας (λατινική), Μαλισιόβας (σλάβικη), Μάντζαρης (λατινική), Μαντζαρτζής (τούρκικη), Μασούρας (λατινική), Μουστακλής (τούρκικη), Μπασούλας (λατινική), Μπαλαούρας (λατινική), Μπακατσούλας (λατινική), Μπεκιάρης (λατινική), Μπίτσαρης (λατινική), Νταβατζής (τούρκικη), Ντάσκαρης (λατινική), Ντεκουμές (τούρκικη), Ντζερεμές (τούρκικη), Παρηγορίτσας (σλάβικη), Πατσιούρας (λατινική), Περδικάρης (λατινική), Σαμαρτζής (τούρκικη), Σαραντάρης (λατινική), Σασαμούρας (λατινική), Σεντελές (τούρκικη), Σιαπλάουρας (λατινική), Σιούλας (λατινική), Σκαμαντζούρας (λατινική), Σουγλές (τούρκικη), Στρογγάρης (λατινική), Τασιούλας (λατινική), Τζουβίστας (ιταλική), Τριβλής (τούρκικη), Τσαρκοβίστας (σλάβικη), Τσαρκοβίτσας (ιταλική), Τσέπελης (τούρκικη), Τσιαμπούλας (λατινική), Χαβελές (τούρκικη), Χριστούλας (λατινική).

ιστ) Σύνθετα επώνυμα: (16)

Ασπροποιαμίτης, Βασιλικώστας, Βασιαρούκας, Βλαχοπάνος, Βρακοτσιώλης, Γατσόμαλος, Γεραλέξης, Γεροβασίλης, Γιαννογιώργης, Γκορογιάννης, Δαρλαμήτσος, Δεληκούρας, Δημοθεόδωρος, Δουμαράτης, Ζαταμίκας, Ζερβοπάνος, Καζναφέρης, Καϊντάσης, Καλογιάννης, Καλομπάτσος, Καραμέτσος, Καραμπαλής, Κατσικογιώργος,

(16) Πολλά απ' αυτά είναι συγχρόνως και πατρωνυμικά, προερχόμενα από βαπτιστικά, πούφεραν πλάι τους (καθώς ακόμα συνηθίζεται σε κάμποσα χωριά) και τα πατρώνυμα, π.χ. Σπυρονάσιος (ο Σπύρος του Νάσιου), Δημοθεόδωρος (ο Δήμος του Θεόδωρου) κ.λπ.

Κατωμέρης, Κατωπόδης, Κηρομήτης, Κολιοφούκας, Κολοβάτσιος, Κονοφάγος, Κουτσοτόλης, Λαγοπάτης, Μακρυγεώργος, Μανακανάτας, Ματσαϊδώνης, Μαυροδοντίδης, Μπιτρογιώργος, Μπιτροπάνος, Μοσχοφείδης, Μπακατσέλος, Μπακογιάννης, Μπαλαούρας, Μπαλογιάννης, Μπαρμπαλιός, Μπουκουβάλας, Μπουρογιάννης, Νασπγκόγκος, Νιναλέξης, Ξυλογιάννης, Παλακοδήμος, Πάμπολας, Πανοτάκος, Παπαβαγγέλης, Πεντάκολος, Πεξαμάτης, Πλιακοπάνος, Πολυκατέρος, Σιαπέρας, Σουμαλεύρης, Σπυρονάσιος, Στραβοράβδης, Τασπνίκος, Τατσιράμος, Τζαδήμας, Τζακρήστος, Τσακανίκος, Τσαραδήμας, Φαγογένης, Χαμπλωμάτης, Χατζηκώστας, Χωραβάτης, Ψυχογιός.

ι2) Επώνυμα διαφορετικής γραφής:

Αηδόνης-Αηδώνης-Αϊδόνης-Αϊδώνης, Βάσιος-Βάσος-Βάσσος, Βήκας-Βίκας, Βίνης-Βίννης, Βρακότας-Βρακώτας, Ζάκας-Ζάκκας-Ζιάκας-Ζιάκκας, Ζάνης-Ζάννης, Ζαραβέλας-Ζαραβέλλας, Κηρομήτης-Κυρομήτης, Κλεισινάρης-Κλιτσινάρης-Κλιτσινάρης, Κουτσαύτης-Κουσαφτης-Κουτσιαύτης, Κρομμύδας-Κρομούδας, Λιάπης-Λιάππης, Λιόλιος-Λιώλιος, Μάμμος-Μάμος, Μέρμηγκας-Μέρμιγκας, Νήτας-Νίτας, Νήμας-Νήμας, Παπιγγιώτης-Παπιγκιώτης, Ρηγανάς-Ριγανάς, Σκουληκαρίτης-Σκουλικαρίτης, Τάσιος-Τάσσιος-Τάσσος, Τζαβάρας-Τζιοβάρας-Τζοβάρας-Τζουβάρας, Τζάλας-Τζιάλας-Τζιάλλας Τζήμας-Τζίμας, Τσιόλης-Τσιώλης-Τσόλης-Τσώλης, Φάκας-Φάκκας, Χάνας-Χάννας, Χανιζής-Χατζής, Χανιζάρας-Χαντιζάρας-Χατζάρας-Χατζιζάρας, Χρήστου-Χρίστου, Ψόφιος-Ψώφιος, Ψύλιος-Ψύλλιος.

ι3) Επώνυμα εσκεμμένως αλλοιωθέντα:

Βαδαλούκας, (Μπανταλούκας-Μπανταλός), Βακάλης (Μπακάλης), Βακόλας (Μπακόλας), Βαλάκας (Βλάκας), Βαβέλης (Μπαρμπέρης), Βεκρής (Μπεκρής), Βιρβίλης (Μπιρμπίλης), Βλέτσας (Μπιλέτσας), Βογιατζής (Μπογιατζής), Βότσαρης (Μπότσαρης), Βούκαλης (Μπουκάλης), Βουκουβάλας (Μπουκουβάλας), Βούρδας (Μπούρδας), Δαής (Νταής), Δάκας (Ντάκας), Δαλαγμέλης (Νταλαγγέλης), Δελής (Ντελής), Δερέκας (Ντερέκας), Δέτσικας (Ντέτσικας), Κάκος (κακός), Κάλος (καλός), Κατσικοβόρδος (κατσικοπόρδος), Κατσικομβόρδος, Κόντος (κοντός), Μαλιάκας (μαλάκας), Όκκας (οκκά), Χόνδρος (χοντρός) Ψόχιος (φόφιος), Ψώχιος

ιθ) Επώνυμα σε ρηματικούς τύπους:

Βαλιός, Βάνας, Βάνης, Βαρέσης, Γεράσης, Δέσης, Διώχνος, Δόσης, Ζήσης, Μαργώνης, Πουλήσης, Φεύγας, Χάνας, Χαρίσης, Χόρευας.

κ) Επώνυμα δηλωτικά ασυνήθιστων για οικογενειακά ονόματα χαρακτηρισμών:

Βασταρούκας, Γλυκός, Καινούργιος, Καυγός, Κρύος, Μάνης, Μακάριος, Μανακανάτας, Μισθός, Νέος, Ξεκάρφωτος, Ξύλιος, Πέτρινος, Σκαλωμένος, Τρύπας, Υψηλός, Φακός, Φωριοτήρας, Χάρος, Ψαλμός, Ψόφιος.